

grafven, i sjön, ulför berget. *F. baklänges.* *F. under bordet.* I striden *f. öfver ett lik.* *F. på en sten.* Han fick slag och föll af hästen. *F. i en snara,* råka att komma i en snara (se vidare *Snara*). *F. på näsan,* framstupa. Begge läringarne föllo på samma ögon, uppvisade samma ögon, då de efter kastet stannat. — *F. i'n,* i fallet komma in, t. ex.: *Han stötte så hårdt på dörren, att den flög upp och han föll in framstupa på golvet.* — *F. ned,* se *Nedfalla*. — *F. omkull,* se *Omkullfalla*. — *F. tillbåka, åter,* falla ned, sedan stödet förlorats, som förut uppehållit. — *F. öfver ända,* falla omkull; (fig.) störta, förstöras, gå under. — *Syn.* Falla, störta, tumla, slå omkull; Störta, Slå omkull sig, Dimpja; Falla, slå i backen; Stupa, Stupa omkull, Vända benen i vädret, Barka omkull, Segna, Digna ned. — 5) (endast om människor och djur) Frivilligt göra en rörelse med kroppen, till följe hvaraf tyngdpunkten kommer utom den och kroppen förflyttas ned i den ställning, som åsytas. Äfv. *F. ned.* *F. på knä för någon.* *F. för ens fötter.* Han föll ned öfver den döda och vätte henne med sina tårar. *F. en om halsen,* med en hastig, nästan fallande rörelse fatta någon med armarna om halsen, till tecken af ömhet, o. s. v. — *F. ihóp, tillsammans,* sammandraga, eller kröka, hopbjå kroppens delar, så att den synes hopsjunk. — *Syn.* Kasta, störta sig ned, Störta, Nedstörta, Sjunka ned. — 6) Stupa i strid eller genom mördare. *Han föll i slaget vid Leipzig.* *F. för en kula,* för ett pistolskott, ett sabelhugg, en lönnmördares dolk. *F. för fiendehand,* för en bandit, en mördare. — 7) (om vatten) Minskas i höjd. *Floden har f-llit en fot.* *Vattnet f-ller allt mer och mer af den starka torkan.* — Man säger äfven: *Qvicksilfret i termometern, barometern har f-llit,* samt (fig.): *Termometern, barometern har f-llit,* d. v. s. qvicksilfret uti dem. — *F. af, bort, ut,* säges om vatten, som sjunka bort ifrån ett ställe, t. ex.: *Vattnet, sjön, floden har f-llit af, ut ifrån ängen; det höga vattnet har nu lyckligtvis f-llit bort.* I samma mening säges äfv. *F. tillbåka, ändan.* — 8) (fig.) a) Gå under, förstöras, störts. *Det stora Romerska riket föll stulligen.* — b) (om hofmän, o. s. v.) Komma ur nåd. *Necker föll stulligen, men blef snart återkallad till portföljen.* Man säger äfv. *F. i onåd, i ogunst.* — c) Äfvika från det goda, från dygd och sedlighet. *Om den rättfärdige än sju resor faller, står han upp igen.* — d) (särskilt om unga flickor) Låta sig förföra. *Denna flicka är mycket lättsinnig och skall säkert f., om ej någon stöder hennes dygd.* — e) Misslyckas, ej hafva framgång. *Hans sista opera föll.* *Förslaget, motionen föll.* Låta saken f., afstå derifrån. — f) Minskas, blifva lägre, aftaga, nedgå. *Hans ansende har mycket f-llit på någon tid.* *F. i pris, i värde.* *Kursen, priserna f. oupphörligt.* Man säger äfven om varor m. m., att de falla, t. ex.: *Spannmålen har f-llit,* d. v. s. priset derpå. *Vid första motgång låter han modet f., blir rädd, försagd, modlös.* — g) Yttras, uttalas, framkastas (om ord, hotelser, o. s. v.). *Under samtalets lopp föll ett ord, som jag aldrig glömmmer.* *Talet föll så, att . . .* Såsom orden föllo. *Hotelserna, förbannelserna föllo blott emot honom.* — För öfrigt brukas *F.* i utsträckt mening och figurligen i följande uttryck och talesätt: *F. ett offer, f. offer,* blifva uppoffrad, råka i förderf, undergång, t. ex.: *F. offer för någons*

hat, förföljelse. *F. någon besvärlig, göra, förorsaka besvär.* *F. af sig sjelf,* vara en naturlig följd, t. ex.: *Den saken f-ller af sig sjelf,* är naturlig; sådant, det f-ller af sig sjelft. *F. i barnsång,* nedkomma med barn. *F. i en sjukdom, i vanmakt, i djup sömn,* sjukna, dåma, djupt insomna. *F. en i talet,* afbryta ens ord, ej låta honom tala till slut, utan dessförinnan yttra något. *F. i förakt,* blifva föremål för förakt. *F. i vrede, i raseri,* blifva vred, rasande. *F. i en villfarelse,* komma till oriktig, falsk tanke, föreställning, öfvertygelse. *F. i ögonen,* vara mycket synbar (både egentl. o. fig.), t. ex.: *Denna färg f-ller starkt i ögonen; oriktigheten af denna åtgärd f-ller så mycket mer i ögonen, som . . .* Denna färg f-ller i grönl, närmar sig till utseende den gröna färgen. *F. någon i embetet,* göra ingrepp i någons embetsutöfning; äfv. obehörigt blanda sig i ens göromål, förhåvanden, företag. *F. i tycket,* behaga, t. ex.: *Hon f-ller mig väl i tycket; detta tal föll honom väl i tycket.* *F. i händerna,* händelsevis påträffas; äfv. råka ut för, t. ex.: a) *Medan jag satt och väntade, föll mig en märkvärdig bok i händerna;* — b) *F. i händerna på elaka människor, röfvere, bedragare.* — *F. ifrå'n,* dö, afvida. — *F. ihóp* (om linier), sammanträffa; (fam.) gifva med sig, taga skeden i vackra hand, krypa till korset. (Pop.) *F. ihóp i en hög,* blifva ytterst bestört. — *F. i'n,* se *Infalla*; säges äfv. om en sång- eller musikstämma, som i flerstämmig sång eller musik, sedan den antingen allt ifrå'n början af stycket varit tyst eller ock endast pauserat, låter höra sig, t. ex.: *Här f-ller basen, basunen, flöten in.* *F. in i chorus,* börja sjunga med i c. *Under samtalets lopp föll han in i politik,* började han att tala politik. *F. in i ett fel, misstag,* råka ut derför. *Han har f-llit in i andaktisiver,* börjat blifva öfverdrifvet andäktigt. *F. i'n* betyder äfv.: komma i tankarna, i sinnet, t. ex.: *Den tanken, idéen föll mig in, att . . .* Han säger allt hvad som f-ller honom in. Brukas i denna bem. oftast impersonellt; se längre ned. — *F. på en tanka, en idé, ett förslag,* få liksom ingifvelse af en tanka, &c., t. ex.: *Jag föll på den idéen, att . . .* *F. på en dårskap,* få ett dåraktigt infall, betagas af en dåraktig böjelse, åtrå. När den nycken, *vrurmen f-llit på honom,* när han fått den nycken o. s. v. *Talet föll på honom,* man kom att tala om honom. *Förlusten föll på mig,* drabbade mig. *F. med sitt val på, välja.* *F. med sin tillgifvenhet, vänskap på ett värddigt föremål,* skänka sin tillgifvenhet, vänskap åt en person, som förtjenar det. — *F. ti'll,* se *Tillfalla*. *F. till föga,* förödmjuka sig. — *Denna handling f-ller under historiens dom,* tillhör historien att bedöma. — *F. út,* se *Utfalla*. — 9) Hänga ned. Säges om kläder, draperier, o. d. *Klädnigen, ridån, draperiet f-ller i vackra veck.* — *F. efter,* sluta sig tätt efter något, t. ex.: *Denna klädning f-ller väl efter,* sluter sig tätt efter lifvet. — 10) (sjöt.) Medelst rodrrets eller seglens tillhjälp öka vindens tillfallsvinkel. *F. i,* hala ett tåg med hela kroppens tyngd, i kraftiga, nästan horisontella ryckningar. — 11) (landtbrukst.) Födas. *Denne häst har f-llit ell. är f-llen efter hingsten Alexis.* — V. impers. 1) Se *V. n. 1.* *Det f-ller regn, snö.* — 2) (fig.) *Det f-ller mig lätt, svårt, omöjligt, dy't all . . .*, det är mig lätt o. s. v. *Det f-ller af sig sjelft,* är klart, tydligt. *Det f-ller mig in,* det kommer mig i